31999R1601

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1601/1999
ze dne 12. července 1999
o uložení konečného vyrovnávacího cla a konečném výběru prozatímního cla uloženého na dráty z korozivzdorné oceli o průměru menším než 1 mm pocházející z Indie a o ukončení řízení pro dovoz drátů z korozivzdorné oceli o průměru menším než 1 mm pocházejících z Korejské republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1], a zejména na články 14 a 15 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise po konzultacích s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ

(1) Komise nařízením (ES) č. 619/1999 [2] (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila prozatímní vyrovnávací cla na dovoz drátů z korozivzdorné oceli o průměru menším než 1 mm (dále jen „tenký ocelový drát“ nebo „dotyčný výrobek“) pocházejících z Indie a Korejské republiky (dále jen „Korea“) kódu KN ex 7223 00 19.

B. DALŠÍ ŘÍZENÍ

(2) Po oznámení základních skutečností a důvodů, na jejichž základě bylo rozhodnuto přijmout prozatímní opatření pro dovoz tenkého ocelového drátu pocházejícího z Indie a Korey (dále jen „oznámení“), zaujalo několik dotčených stran písemná stanoviska. Stranám byla rovněž na žádost poskytnuta příležitost k ústnímu slyšení.

(3) Komise nadále zjišťovala a ověřovala všechny informace, které považovala za potřebné pro své konečné závěry.

(4) Všechny strany byly informovány o základních skutečnostech a důvodech, na jejichž základě má být doporučeno: i) uložení konečných vyrovnávacích cel na dovoz z Indie a konečné vybírání částek zajištěných jako prozatímní cla na tento dovoz a ii) ukončení řízení proti dovozu z Korey bez přijetí opatření. Po tomto oznámení jim byla rovněž poskytnuta lhůta pro zaujmutí stanoviska.

(5) Ústní a písemná vyjádření stran byla zvážena a prozatímní závěry byly případně příslušně pozměněny.

C. DOTYČNÝ A PODOBNÝ VÝROBEK

(6) Dotyčným výrobkem je tenký ocelový drát obsahující 2,5 % hmotnostních nebo více niklu, jiný než obsahující 28 až 31 % hmotnostních niklu a 20 až 22 % hmotnostních chromu.

(7) V prozatímním šetření bylo zjištěno, že existují rozdíly ve fyzikálních vlastnostech a použití mezi ocelovými dráty, které jsou předmětem tohoto šetření, tj. ocelovým drátem o průměru 1 mm nebo větším (tlustý drát) a ocelovým drátem o průměru menším než 1 mm (tenký drát). Proto se rovněž ukázalo, že tlustý a tenký drát jsou, pokud vůbec, zaměnitelné pouze ve velmi omezené míře. V prozatímním nařízení však bylo rovněž uvedeno, že otázka, zda lze tyto dva výrobky jasně oddělit, je do konečného rozhodnutí předmětem dalšího šetření.

(8) Na základě dalších informací zjištěných od dotčených stran bylo shledáno, že tlustý a tenký drát jsou dva různé výrobky, protože se odlišují fyzikálními vlastnostmi a použitím. Ta prvé tlustý a tenký ocelový drát mají různé fyzikální vlastnosti ohledně pevnosti v tahu, struktury zrnitosti a povlakování. Za druhé, pokud jde o použití těchto dvou výrobků, bylo zjištěno, že tlustý drát se používá pro součásti, na které jsou kladeny větší nároky, jako upevňovací nebo uzavírací součásti, výztuhy zdí, svařovací dráty atd. Tenký drát se naproti tomu zpravidla používá pro přesné součásti jako jemná síta a filtry (drátěné pletivo) pro oddělování velmi jemných nebo malých částeček (např. prachové filtry a chemické filtry), pro lékařské/chirurgické účely atd.

(9) Vzhledem k uvedeným skutečnostem bylo shledáno, že tenký a tlustý drát jsou dva různé výrobky, které mají různé vlastnosti a použití, a že nejsou zaměnitelné z hlediska uživatelů ocelových drátů.

(10) Protože žádná dotčená strana nevznesla námitky proti prozatímním závěrům Komise ohledně dotyčného a podobného výrobku, jsou skutečnosti a závěry uvedené v bodech odůvodnění 8 až 12 prozatímního nařízení potvrzeny.

[1] Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] Úř. věst. L 79, 24.3.1999, s. 60.

D. **SUBVENCE**

I. INDIE

1. **Režim „Passbook“ (PBS) a režim „Duty Entitlement Passbook“ (DEPB)**

(11) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců prohlásili, že tyto režimy, které jsou popsány v bodech odůvodnění 14 až 25 a 26 až 35 prozatímního nařízení, Komise špatně vyhodnotila, pokud jde o rozsah subvencí a výši napadnutelné výhody. Zejména tvrdí, že Komise vyhodnotila výhodu v těchto režimech nesprávně, protože za subvenci v souladu s článkem 2 nařízení (ES) č. 2026/97 (dále jen „základní nařízení“) lze považovat pouze nepřiměřené vrácení cla.

(12) Aby Komise zjistila, zda PBS a DEPB představují napadnutelné subvence, a pokud ano, aby stanovila výši výhody, používala následující metodu. V souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) bodem ii) základního nařízení Komise stanovila, že tyto režimy obsahují finanční příspěvek indické vlády, protože vláda své jinak splatné příjmy nevybírá (např. dovozní cla). Navíc vzniká příjemci výhoda tím, že vyvážející výrobci nemusí platit obvyklá dovozní cla.

(13) Čl. 2 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení však stanoví výjimku z tohoto základního pravidla mj. pro systémy navracení a systémy navracení u náhradních vstupů, které odpovídají přísným předpisům podle přílohy I písm. i) a přílohy II (definice a pravidla navracení) a přílohy III (definice a pravidla navracení u náhradních vstupů) základního nařízení.

(14) Analýza Komise zjistila, že ani PBS ani DEPB nejsou systémem navracení nebo systémem navracení u náhradních vstupů. Tyto systémy nepředepisují, že dovoz musí být omezen pouze na zboží, které je spotřebováno při výrobě vyváženého zboží (příloha II základního nařízení). Kromě toho chybí systém prověřování toho, zda je dovoz při výrobním procesu skutečně spotřebován. Rovněž se nejedná o systém navracení u náhradních vstupů, protože dovážené zboží nemusí mít stejnou jakost a vlastnosti jako vstupy z domácích zdrojů, které se používají pro vývozní výrobu (příloha III základního nařízení). Konečně vyvážející výrobci jsou způsobilí pro výhody PBS a DEPB bez ohledu na to, zda vůbec nějaké vstupy dovážejí. Pro získání výhody vývozci postačí, když zboží pouze vyváží, aniž musí prokazovat, že vstupní materiál byl skutečně dovezen; proto jsou vyvážející výrobci, kteří získávají všechny své vstupy z místních zdrojů a nedovážejí zboží, které může být použito jako vstupy, přesto způsobilí pro získání výhod PBS a DEPB. PBS a DEPB proto neodpovídají žádnému z ustanovení příloh I až III. Protože tedy tato výjimka pro definici subvence podle článku 2 základního nařízení neplatí, je napadnutelnou výhodou celková úleva od dovozních cel, která jsou jinak splatná na veškerý dovoz.

(15) Z uvedených skutečností jasně vyplývá, že nepřiměřená úleva od dovozních cel je základem pro výpočet výše výhody pouze v případě systému navracení a systému navracení u náhradních vstupů. Protože bylo zjištěno, že PBS a DEPB nepřísluší do žádné z těchto dvou kategorií, odpovídá výhoda celkové úlevě od dovozních cel, a nikoli případné nepřiměřené úlevě.

(16) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců prohlásili, že posuzování těchto režimů je v rozporu s prozatímními závěry paralelního antidumpingového šetření, protože Komise v rámci antidumpingového šetření poskytovala příspěvek pro dovozní cla, která nebyla uhrazena v rámci PBS a DEPB pro dovezené vstupy, které byly skutečně spotřebovány při výrobě vyvážených výrobců.

(17) Avšak podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního antidumpingového nařízení (nařízení (ES) č. 384/96 [1]) byl příspěvek poskytován pouze v případech, ve kterých bylo prokázáno, že materiál, na který bylo zaplaceno dovozní clo, byl fyzicky zpracován do dotyčného výrobku prodávaného na domácím trhu a že dovozní clo nebylo vybíráno nebo nahrazeno u výrobku vyváženého do Společenství. Tento příspěvek, který v důsledku snižuje dumpingová rozpětí, je v rámci antisubvenčního šetření irelevantní, protože již bylo zjištěno, že PBS a DEPB jsou z výše uvedených důvodů napadnutelné podle ustanovení základního nařízení. Jak již bylo objasněno, jakmile je zjištěna taková napadnutelná subvence, odpovídá výhoda pro příjemce celkové výši dovozního cla nezaplaceného vyvážejícím výrobcem pro všechny dovozní operace. V této souvislosti není úkolem Komise rekonstruovat PBS a DEPB, aby zjistila, které výrobky byly fyzicky zpracovány a které nikoli. Navíc je třeba zdůraznit, že z hlediska účelu, metody výpočtu a právní základny se analýza napadnutelnosti režimu na jedné straně a analýza příspěvku pro fyzicky zpracované vstupy na druhé straně zcela odlišují. Účelem posouzení sporného příspěvku v antidumpingových šetřeních je úprava běžných hodnot. Posouzení napadnutelnosti režimu v antisubvenčním šetření má zjistit výhody, které z tohoto režimu plynou vývozci. Kromě toho jsou metody výpočtu v antidumpingovém

[1] Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 905/98 (Úř. věst. L 128, 30.4.1998, s. 18).

a antisubvenčním šetření různé. Zatímco v případech antidumpingu se příspěvek poskytuje pouze ve vztahu k vývozu dotyčných výrobků do Společenství, v antisubvenčním šetření se výhody posuzují ve vztahu k celkovému vývozu všech výrobků na veškerá místa určení v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení a „Směrnicemi pro výpočet výše subvence v šetřeních vyrovnávacího cla“ (dále jen „výpočtové směrnice“) ([1]).

(18) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců dále prohlásili, že Komise by měla prošetřit, zda se ve skutečnosti jednalo o nepřiměřené vrácení dovozních poplatků na vstupy spotřebované ve výrobním procesu.

(19) Jak bylo objasněno v bodech odůvodnění 12 až 15, přílohy II a III obsahují pravidla, podle kterých se zjišťuje, zda se jedná o systém navracení nebo systém navracení u náhradních vstupů. Nepřiměřená úleva od dovozních cel je základem pro výpočet výše výhody pouze v případě systému navracení a systému navracení u náhradních vstupů. Tento argument nelze přijmout, protože otázka nepřiměřené úlevy vyvstává pouze v souvislosti s hodnocením řádně ustavených systémů navracení/navracení u náhradních vstupů, a bylo zjištěno, že PBS a DEPB nejsou systémy navracení nebo navracení u náhradních vstupů ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení.

(20) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců prohlásili, že Komise neprošetřila, zda má indická vláda k dispozici systém nebo postup, kterým prověřuje, které vstupy jsou spotřebovány ve výrobním procesu vyvážených výrobků a v jakém rozsahu. Indická vláda prohlásila, že „Standard Input/Output Norms“ jsou přiměřeným ověřovacím systémem.

(21) Tento argument se vztahuje k otázce, zda lze PBS a DEPB považovat za systémy navracení nebo systémy navracení u náhradních vstupů. Protože bylo zjištěno, že PBS a DEPB nejsou systémy navracení nebo navracení u náhradních vstupů ve smyslu příloh II a III základního nařízení, není třeba provádět další šetření. I kdyby PBS a DEPB vyhovovaly kritériím příloh II a III, bylo by třeba přijmout závěr, že neexistuje žádný přiměřený ověřovací systém. „Input/Output Norms“ jsou seznamem možných položek, které mohou být spotřebovány ve výrobním procesu a v jakém rozsahu. Nejsou však ověřovacím systémem ve smyslu přílohy II odst. 5 základního nařízení. Tyto normy neumožňují ověřovat, které vstupy jsou skutečně spotřebovány ve výrobním procesu a zda jsou tyto vstupy skutečně dováženy.

(22) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců tvrdí, že Komise nesprávně vyrovnala hodnotu výšky úvěru v licenci DEPB, namísto čisté prodejní hodnoty licence. Jedna společnost tvrdila, že daň z prodeje, která byla zaplacena při prodeji licence, by měla být odečtena od celkové výše subvence.

(23) Podle současných ustanovení DEPB má společnost, která získala licence, dvě možnosti: buď dovážet libovolné zboží (vyjma položek uvedených v negativním seznamu), přičemž úvěry používá na započtení příslušných dovozních cel, nebo převést licenci na třetí stranu. Jak je objasněno v bodu odůvodnění 34 prozatímního nařízení, Komise se domnívá, že „prodej licence za cenu nižší než nominální hodnota je výlučně obchodním rozhodnutím, které nemění výši výhody plynoucí z režimu“. Článek 7 základního nařízení dále uvádí seznam prvků, které mohou být odečteny od výše subvence. Případné poplatky za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána, mohou být odečteny od výše subvence. Převod nižší výhody, než která byla skutečně poskytnuta, a daň z prodeje nelze považovat za oprávněné odpočty ve smyslu článku 7 základního nařízení, protože tyto prvky nejsou nezbytně vynaloženými náklady, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána.

(24) Indická vláda a devět vyvážejících výrobců prohlásili, že Komise vyrovnala část výhod v rámci těchto režimů dvakrát, protože se toto řízení překrývá s šetřením lesklých tyčí z korozivzdorné oceli.

([1]) Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 6.

(25) Komise používala stejnou metodu jako v řízeních o antibiotikách ([1]) a tyčích z korozivzdorné oceli ([2]). Podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše napadnutelné subvence určena přepočtením celkové hodnoty subvence na celkový vývoz. Protože vývozní subvence nebyly spojené s vývozem dotyčného výrobku, ale s veškerým vývozem společností, Komise považovala za přiměřené použít tuto metodu. Při použití této metody nedošlo k žádnému dvojímu započítání výhod, které již byly vyrovnány v rámci řízení o tyčích z korozivzdorné oceli, protože subvence byly přepočteny na celkový vývoz.

(26) Jedna společnost, Raajratna Metal Industries Ltd, vznesla námitky proti metodě použité Komisí při výpočtu výhody v rámci PBS a DEPB. Tato společnost požadovala, aby byly zohledněny pouze úvěry získané na dotyčném výrobku v období šetření. Podle názoru společnosti by poté měla být tato částka při výpočtu výhody přepočtena na odpovídající vývozní obrat dotyčného výrobku.

(27) Komise je toho názoru, že pokud by měla přijmout tento argument, byly by tím vyrovnány potenciální výhody, avšak nikoli skutečné výhody vzniklé v období šetření. Protože o společnosti nelze tvrdit, že přijala subvenci, dokud nepoužila úvěr, Komise rozhodla, že skutečnou výhodu společnosti nejlépe odráží celková výše pasiv. Argument se proto zamítá.

2. **Režim „Export Promotion Capital Goods" (EPCGS)**

(28) Tři společnosti vznesly požadavek v souvislosti s režimem „Export Promotion Capital Goods" (EPCGS), který je popsán v bodech odůvodnění 36 až 39 prozatímního nařízení. Tento požadavek se týká přepočtení výhody na běžnou dobu amortizace dlouhodobých aktiv.

(29) Byl vznesen argument, že v informačním dopise a prozatímním nařízení jsou použity různé doby amortizace. Komise zjišťovala průměr dob amortizace používaných všemi vyvážejícími výrobce dotyčného výrobku a dospěla k průměrné době amortizace 12 let. Toto období bylo použito v prozatímních závěrech a bude potvrzeno v konečném rozhodnutí. Výše subvence v rámci EPCGS byla přepočtena na 12 let v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení.

(30) Jedna společnost vznesla argument, že její dlouhodobá aktiva byla odpisována po dobu 21 let a že tato doba amortizace by měla být použita namísto průměru 12 let.

(31) Jak již bylo objasněno, útvary Komise při stanovení prozatímních závěrů určily běžnou dobu amortizace dlouhodobých aktiv v odvětví drátů z korozivzdorné oceli, tj. 12 let, jako průměr dob amortizace používaných spolupracujícími indickými vyvážejícími výrobci. Tento postup je v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení, který stanoví, že pokud lze subvenci spojovat se získáním dlouhodobých aktiv, vypočítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví. Vzhledem k tomuto ustanovení není přiměřené používat zvláštní dobu amortizace podle této společnosti. Požadavek se proto zamítá.

3. **Režim osvobození od daně z příjmu**

(32) Jedna společnost, Drawmet Wires Ltd, nepředložila kopii svého přiznání daně z příjmu ve lhůtě stanovené Komisí, a byla proto považována za nespolupracující pro účely osvobození od daně z příjmu. Poté, co byla společnost informována, předložila kopii svého přiznání daně z příjmu, ze které vyplývá, že v tomto režimu nebyly poskytnuty žádné výhody. Proto se subvenční rozpětí pro Drawmet Wires Ltd upravuje na 8,5 %.

4. **Výše napadnutelných subvencí**

(33) S ohledem na výše uvedené konečné závěry k jednotlivým režimům jsou napadnutelné subvence pro všechny vyšetřované vyvážející výrobce v této výši:

([1]) Úř. věst. L 273, 9.10.1998, s. 4.
([2]) Úř. věst. L 202, 18.7.1998, s. 44.

	Passbook	DEPB	EPCGS	Daň z příjmu	Celkem
Drawmet Wires	1,4 %	7,1 %	0,0 %	0,0 %	8,5 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isinox Steel	4,3 %	5,8 %	0,0 %	0,0 %	0,1 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

(34) Výše subvence pro indické společnosti, které v tomto šetření nespolupracovaly, vyjádřená jako procentní sazba čisté ceny s dodáním na hranice Společenství se s konečnou platností stanoví na 44,4 %, což je součet nejvyšších částek poskytnutých všem spolupracujícím vývozcům ve všech režimech.

II. KOREA

1. **Programy půjček**

a) *Výpočet referenční úrokové sazby*

(35) S odvoláním na čl. 19 odst. 4 a čl. 6 odst. 1 písm. a) a přílohu I písm. k) a l) dohody o subvencích a kompenzačních opatřeních (DSKO) korejská vláda prohlásila, že výše subvence v případě půjček měla být vypočtena na základě nákladů vzniklých vládě, a nikoli na základě výhody vzniklé příjemci.

(36) Usuzuje se, že ustanovení citovaná korejskou vládou nejsou použitelná na prošetřované programy půjček. Čl. 19 odst. 4 DSKO stanoví, že vyrovnávací clo nesmí být vyšší než výše subvence stanovená na základě poskytnuté výhody. Toto ustanovení bylo dodrženo, protože byla dodržována výslovná ustanovení pro výpočet subvence v případě půjček, tj. článek 5 a čl. 6 písm. b) základního nařízení, které zahrnují čl. 14 písm. b) DSKO. Tato pravidla jasně stanoví, že subvence má být vypočtena na základě výhody, která odpovídá rozdílu mezi částkou, kterou platí podnik přijímající půjčku, a částkou, kterou by podnik zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku. Čl. 19 odst. 4 DSKO nepožaduje výpočet subvence na základě nákladů vlády. Čl. 6 odst. 1 písm. a) DSKO týkající se předpokladu závažné újmy za určitých okolností není použitelný na řízení o uložení vyrovnávacího cla. Příloha I písm. k) DSKO, které je zahrnuto do přílohy I základního nařízení, stanoví zvláštní pravidla pro vývozní půjčky, které jsou výjimkou z obecných pravidel pro výpočet subvencí v případě půjček. Písmeno l) samo o sobě nestanoví, že metoda, jejímž základem jsou náklady vzniklé vládě, má přednost před výslovnými ustanoveními v článku 5 a čl. 6 písm. b) základního nařízení, zejména protože toto písmeno bylo uvedeno již v ilustračním seznamu vývozních subvencí přijatém během tokijského kola jednání GATT, tj. v době, kdy metoda, jejímž základem je výhoda vzniklá příjemci, ještě nebyla zahrnuta do předpisů WTO.

(37) Korejská vláda dále tvrdila, že srovnání úroku placeného v rámci vládního programu půjček s obchodní půjčkou chybně předpokládá, že úrokové sazby na všechny půjčky v ekonomice jsou stejné.

(38) Komise nepředpokládá, že jsou všechny půjčky stejné, ale jako referenční používala půjčky, které byly považovány za srovnatelné z hlediska doby splácení, výše kapitálu a účelu půjčky podle čl. 6 písm. b) základního nařízení.

(39) Konečně korejská vláda tvrdila, že příslušnou referenční úrokovou sazbou by měla být sazba u srovnatelné půjčky poskytované současně jako sporná půjčka, a nikoli úrokové sazby, které jsou běžné v době šetření, protože v době šetření byla vinou finanční krize úroková sazba neobvykle vysoká.

(40) Při šetření bylo zjištěno, že úrokové sazby u obchodních půjček odrážejí tržní podmínky, protože se v čase mění. Pro tyto půjčky by v době šetření platily stejné úrokové sazby bez ohledu na to, zda byly poskytnuty současně s vládní půjčkou nebo nikoli. Komise se proto drží své obvyklé praxe stanovené v základním nařízení a výpočtových směrnicích. Tento požadavek se proto zamítá.

(41) Dva korejští vyvážející výrobci prohlásili, že třídění půjček Komisí do pěti kategorií na základě výše kapitálu je svévolné a v rozporu s běžnou praxí korejských bank a že tedy stanovení úrokové sazby na základě výše půjčky není přiměřenou metodou zjištění referenční úrokové sazby. Jeden korejský vyvážející výrobce prohlásil, že jako referenční úrokovou sazbu by měla Komise používat výhradně průměrnou úrokovou sazbu, kterou tento výrobce za obchodní půjčky skutečně zaplatil, protože korejské banky nezohledňují výši půjčky jako určující faktor pro úrokovou sazbu. Dva korejští vyvážející výrobci rovněž prohlásili, že by Komise měla používat úrokové sazby pro obchodní půjčky (tzv. „trade loans“) jako referenční úrokovou sazbu pro půjčky EXIM-SM.

(42) V odpovědi na tato tvrzení se uvádí, že čl. 6 písm. b) základního nařízení stanoví, že výše subvence se vypočítá na základě srovnatelné obchodní půjčky, kterou by mohla společnost na trhu skutečně získat. Komise proto, jak je stanoveno ve výpočtových směrnicích, obvykle srovnává půjčky obdobné výše, účelu a doby splácení. Tzv. „trade loans“ (tj. krátkodobé půjčky pro financování provozních výdajů) získané korejskými vyvážejícími výrobci se liší účelem (viz bod odůvodnění 126 prozatímního nařízení) a dobou splácení od sporných půjček EXIM-SM, a nejsou proto srovnatelnými půjčkami. Tyto požadavky se proto zamítají.

(43) Dva korejští vyvážející výrobci dále tvrdili, že Komise používala mimořádně vysoké úrokové sazby vyplývající z finanční krize v Koreji jako základ pro výpočet výše subvence u půjček, které byly uzavřeny před začátkem krize.

(44) Čl. 6 písm. b) základního nařízení stanoví, že výhoda se vypočítá porovnáním úrokových sazeb u vládních půjček s úrokovými sazbami u srovnatelných obchodních půjček. V souladu s těmito ustanoveními byly průměrné úrokové sazby u vládních půjček porovnány s průměrnými úrokovými sazbami u srovnatelných obchodních půjček v době šetření. Tento požadavek se proto zamítá.

b) *Půjčka „Fishing Net Production“ (FNPL)*

(45) Korejská vláda prohlásila, že tato půjčka je určena výhradně pro výrobce rybářských sítí, takže neposkytuje výhodu vývozcům drátu z korozivzdorné oceli a nepředstavuje zvláštní půjčku pro odvětví korozivzdorné oceli. Kromě toho podnik, který vyrábí rybářské sítě i drát z korozivzdorné oceli, spravuje finanční prostředky a jejich účetnictví odděleně.

(46) Při šetření bylo zjištěno, že vyvážející výrobci drátu z korozivzdorné oceli přijímali tuto půjčku, která je napadnutelná, protože, jak korejská vláda připustila, se jedná o zvláštní půjčku pouze pro výrobce rybářských sítí. Je zřejmě irelevantní, že sporný režim není zvláštním režimem pro výrobce šetřeného výrobku, pokud je režim zvláštní jako takový a jeho výhody mohou mít vztah k výrobě dotyčného výrobku. A o tento případ se právě jedná, protože subvencované půjčky snižují celkové finanční náklady výrobců, což přináší výhody rovněž dotyčnému výrobku. Nebyly předloženy žádné důkazy, že příslušní vyvážející výrobci spravovali finanční prostředky tak, že by celkové finanční náklady společnosti nebyly ovlivněny poskytnutím půjčky. Tento požadavek se proto zamítá.

c) *Půjčky z fondu „SMEs Start-up and Promotion“ (SME-SPFL)*

(47) Korejská vláda tvrdila, že půjčky typu C poskytované v rámci „Pusan Metropolitan City Support Fund Establishment and Operation Bylaw“ nebyly závislé na vývozní výkonnosti, protože osm hlavních a dvanáct vedlejších kritérií pro zjištění způsobilosti pro tyto půjčky jsou objektivní a neutrální. Jediným prvkem, který má vztah k vývozu, je dodatečné zvážení otázky, zda na vývozní prodej MSP připadá více než 20 % jejich celkového obratu. Režim není zaměřen na podporu vývozu, nýbrž používá podílu vývozu jako nepřímého ukazatele rozsahu technologického vývoje.

(48) Usuzuje se, že ačkoli je kritérium související s vývozní výkonností pouze jedním z několika dalších, přesto má za následek, že režim je závislý na vývozní výkonnosti, a tedy je zvláštní. Jasně to vyplývá z čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení, který stanoví, že subvence, které právně nebo fakticky, výhradně nebo kromě dalších podmínek závisejí na vývozní výkonnosti, se považují za zvláštní. Protože jedním z kritérií zohledňovaných poskytujícím orgánem je dosažení minimálního podílu vývozu na celkovém obratu, je tento požadavek závislosti na vývozní výkonnosti splněn, protože společnosti nemusí výhodu získat, pokud nepřekročí určitou úroveň vývozního prodeje. Požadavek korejské vlády se proto zamítá.

d) *Půjčka „Technology Development Business" (TDBL)/fond „Science and Technology Promotion" (STPF)*

(49) Korejská vláda tvrdila, že tyto programy poskytují pomoc pro výzkumnou činnost v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. a) DSKO a že tedy nejsou napadnutelné. Technologický vývoj a podpora vědy a technologie jsou navíc objektivním a neutrálním kritériem ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) DSKO a programy jsou obecně dostupné všem průmyslovým odvětvím, která investují do projektů technologického vývoje, a nejsou proto zvláštní. S ohledem na STPF korejská vláda dále tvrdila, že ministerstvo vědy a technologie nemůže nijak uplatňovat vlastní ohledy při rozhodování o prioritních projektech, protože používá průhledná a objektivní kritéria, a že Komise nepředložila žádné důkazy na podporu svého závěru, že byly tyto ohledy uplatňovány.

(50) Tvrzení, že oba programy nejsou napadnutelné, se zamítá ze stejných důvodů, které jsou uvedeny níže v bodech odůvodnění 75 až 77. Nebyly předloženy žádné důkazy, které by zpochybnily prozatímní závěry, že TDBL je zvláštní půjčkou pro určitá průmyslová odvětví, která investují do některých projektů, určených ministerstvem obchodu a průmyslu. Rovněž ohledně STPF nebyly poskytnuty žádné informace o kritériích používaných ministerstvem vědy a technologie. Během šetření bylo ověřeno, že ministerstvo vědy a technologie ve skutečnosti občas rozhodovalo o prioritních projektech. Tato skutečnost je považována za dostatečný důkaz, že STPF je *de facto* zvláštním režimem ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení. Tvrzení, že tyto režimy nejsou zvláštní, se proto zamítá.

e) *Půjčky na financování vývozu*

(51) Jeden korejský vyvážející výrobce prohlásil, že Komise nezohlednila některé ověřené informace a dopustila se chyby při výpočtu výhody z půjček EXIM-SM.

(52) Usuzuje se, že toto tvrzení je oprávněné. Proto byla výše subvence pro příslušnou společnost přiměřeně upravena.

(53) Korejská vláda tvrdila, že půjčky EXIM-EC, EXIM-SM a EXIM-FIC nejsou napadnutelné, protože půjčky EXIM-EC (před odesláním), EXIM-SM a EXIM-FIC byly poskytnuty za úrokové sazby vyšší než sazby, které EXIM za finanční prostředky skutečně zaplatila. Dále bylo argumentováno, že poznámka 5 k čl. 3 odst. 1 písm. a) DSKO stanoví, že opatření, která podle přílohy I nepředstavují vývozní subvence, nejsou zakázána ani tímto ani jiným ustanovením DSKO.

(54) Usuzuje se, že tyto argumenty platí pouze pro vývozní úvěry podle definice v příloze I písm. k) základního nařízení. Jak již bylo objasněno v bodech odůvodnění 129 a 130 prozatímního nařízení, nejsou půjčky EXIM-EC (před odesláním), EXIM-SM a EXIM-FIC považovány za vývozní úvěry, které jsou uvedeny v příloze I písm. k) základního nařízení. Tato tvrzení se proto zamítají.

(55) Korejská vláda prohlásila, že půjčky EXIM-FIC ve smyslu čl. 3 odst. 1 DSKO nezávisejí ani na vývozní výkonnosti, ani na tom, že domácí zboží dostává přednost před dováženým zbožím. Korejská vláda rovněž prohlásila, že půjčky EXIM-FIC nejsou zvláštní, protože EXIM-FIC jsou k dispozici širokému spektru průmyslových odvětví a protože kritérium zahraničních investic je objektivní a neutrální ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) DSKO.

(56) V odpovědi na tyto argumenty Komise uvedla, že půjčky EXIM-FIC mohou používat pouze podniky, které investují v zahraničí, a jsou proto zvláštní ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, protože nejsou založeny na neutrálních kritériích, jak je objasněno níže v bodech odůvodnění 80 až 84. Naproti tomu se usuzuje, že půjčky EXIM-FIC ve smyslu čl. 3.1 DSKO nejsou závislé ani na vývozní výkonnosti ani na tom, že domácí zboží dostává přednost před dováženým zbožím.

2. **Systém paušálního navracení**

(57) Korejská vláda tvrdila, že tento systém je systémem navracení ve smyslu přílohy I písm. i), přílohy II a přílohy III DSKO, a dále tvrdila, že navracené dovozní poplatky nepřesahují poplatky vybírané u dovážených vstupů, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, přičemž se v běžném rozsahu zohledňuje vzniklý odpad.

(58) V odpovědi na tyto argumenty se uvádí, že systém paušálního navracení není ani systémem navracení cla ani systémem navracení u náhradních vstupů ve smyslu přílohy I písm. i), přílohy II a přílohy III DSKO, protože neexistuje žádná povinnost dovážet vstupy pro výrobu vyváženého výrobku. Korejský systém paušálního navracení ve skutečnosti odpovídá všeobecné definici subvence v souladu s článkem 2 základního nařízení, který zahrnuje článek 1 DSKO. Tento systém představuje subvenci, protože korejská vláda uděluje finanční pomoc ve formě příspěvků na základě FOB hodnoty vývozů a poskytuje příjemci přímou výhodu. Jedná se o subvenci, která právně závisí na vývozní výkonnosti, a považuje se proto za

zvláštnípodle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Proto nevzniká otázka nepřiměřeného vrácení dovozních cel podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, protože tento aspekt je relevantní pouze v případech systémů navracení a systémů navracení u náhradních vstupů v souladu s přílohami I až III základního nařízení. Tato tvrzení se proto zamítají.

(59) Korejská vláda prohlásila, že pokud ve smyslu přílohy II oddílu II odst. 2 DSKO neexistuje žádný systém nebo postup, kterým lze zjistit, zda došlo k nepřiměřené platbě, provádí se další šetření v souladu s přílohou II oddílem II odst. 1, jestliže to vyšetřující orgány považují za nezbytné. Korejská vláda prohlásila, že neexistuje důvod k závěru, že korejský systém paušálního navracení představuje zvláštnísubvenci podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení, protože Komise neprošetřila, zda skutečně došlo k nepřiměřenému navracení dovozních poplatků za vstupy spotřebované při výrobě vyváženého výrobku.

(60) Usuzuje se, že tento argument je irelevantní, protože příloha II oddíl II odst. 2 DSKO se vztahuje k systému navracení cla, kterým uvažovaný program není, jak je objasněno výše. I kdyby se však jednalo o systém navracení cla, příloha II oddíl II odst. 5 a příloha III oddíl II odst. 3 základního nařízení v každém případě stanoví, že je věcí vlády vyvážející země provést takové šetření založené na skutečných obchodních operacích. Korejská vláda toto šetření neprovedla. Komise proto nešetří, zda ve skutečnosti došlo k nepřiměřenému navracení dovozních poplatků za vstupy spotřebované při výrobě vyváženého výrobku.

(61) Jeden korejský vyvážející výrobce prohlásil, že argument Komise, že neexistuje systém nebo postup, kterým se potvrzuje, které vstupy jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku a v jakém rozsahu, je neplatný, protože vrácení cla je povoleno pouze pro vstupy, které byly skutečně použity při výrobě vyváženého zboží, a pro skutečně zaplacené dovozní clo.

(62) V odpovědi na tyto argumenty se uvádí, že v rámci systému paušálního navracení není výše přijatých příspěvků vypočtena ve vztahu ke vstupům, které byly skutečně použity ve výrobním procesu, nebo skutečně zaplacenému dovoznímu clu, nýbrž je vypočtena paušálně na základě celkového vývozu. Tato tvrzení se proto zamítají.

(63) Jeden korejský vyvážející výrobce dále tvrdil, že použitím tohoto systému nepřijal žádnou výhodu, protože zaplatil dovozní clo na suroviny použité při výrobě dotyčného výrobku, vyvezl dotyčný výrobek a částka navráceného cla je nižší než částka, kterou by získal při použití individuálního systému. Korejská vláda dále prohlásila, že korejský vyvážející výrobce, který používal systém paušálního navracení cla, předložil Komisi důkazy, že dovozní poplatky, které mu byly navráceny, jsou mnohem nižší než poplatky vybrané za dovážené vstupy, které byly spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku v době šetření.

(64) V odpovědi na tyto argumenty se uvádí, že z výše objasněných důvodů představují platby v rámci systému paušálního navracení příspěvky, které závisejí na vývozní výkonnosti, a jsou proto zvláštnía napadnutelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Kromě toho je irelevantní, zda by použití přípustného systému navracení cla bylo pro vyvážejícího výrobce výhodnější, protože se rozhodl přijmout výhody v rámci jiného systému, který představuje napadnutelnou subvenci. Tato tvrzení se proto zamítají.

3. **Daňové programy**

a) *Nespecifický charakter omezení na zpracovatelský průmysl*

(65) V rámci prozatímního šetření Komise prohlásila, že některé články „Tax Exemption and Reduction Control Law“ (TERCL) byly napadnutelné, protože byly zvláštní podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, protože byly omezeny na některé podniky, včetně podniků ve zpracovatelském průmyslu. Jednalo se o tyto články:

— článek 7 (zvláštní daňová úleva pro malé a střední zpracovatelské podniky atd.),

— článek 8 (rezerva pro technologický vývoj),

— článek 9 (daňový úvěr pro výdaje na vývoj technologie a lidských zdrojů),

— článek 25 (daňový úvěr pro investice do zařízení pro zvýšení produktivity),

— článek 27 (krátkodobý daňový úvěr pro investice).

(66) Korejská vláda prohlásila, že ustanovení těchto článků nejsou zvláštníve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c) DSKO, a tedy nejsou napadnutelná (tyto odstavce DSKO jsou zahrnuty do čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) základního nařízení), protože jsou v praxi k dispozici značně širokému spektru průmyslových odvětví/podniků. Korejská vláda zejména zdůraznila, že pojem „zpracovatelský průmysl" je velmi široce definován a že v praxi zahrnuje desítky tisíc nižších kategorií průmyslových odvětví.

(67) Hlavní zásadou konceptu zvláštnosti je, že na subvenci, která narušuje rozdělování zdrojů v hospodářství tím, že zvýhodňuje některé podniky před jinými, by měla být použita vyrovnávací opatření, jestliže způsobuje újmu. Je-li v hospodářství způsobilost k subvencím omezena na základě jiných než neutrálních kritérií, předpokládá se, že došlo k takovému narušení rozdělování zdrojů. Tato zásada je základem čl. 2 odst. 1 písm. a) DSKO a čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, které stanoví, že subvence je zvláštní, jestliže poskytující orgán nebo právní předpisy, kterými se poskytující orgán řídí, výslovně omezují přístup k nějaké subvenci na určité podniky. V tomto případě se usuzuje, že pojem „zpracovatelský průmysl" může být sice velmi široce definován, že však výše uvedené články TERCL mají výhody, které jsou v nich uvedeny, jednoznačně omezit na některé podniky, protože stanoví, že způsobilost je závislá na jiných než neutrálních kritériích, jako na investicích do určitých druhů výrobků špičkové technologie nebo zahraničních investicích.

(68) Korejská vláda prohlásila, že tyto kritéria jsou neutrální, protože všechny společnosti mají stejnou příležitost k využití subvencí. Tvrdila např., že subvence pro podniky, které investují v zahraničí, není zvláštní, protože všechny podniky mohou investovat v zahraničí. Podle tohoto tvrzení by však subvence omezená na podniky v textilním odvětví nebyla zvláštní, protože všechny podniky „mohou" rozšířit svou výrobu do textilního odvětví. Má-li mít koncept zvláštnosti podle DSKO smysl, musí zahrnovat případy, kdy vlády pro poskytování subvencí stanoví podmínky, o nichž předem vědí, že značně omezí počet podniků, které jsou způsobilé k podpoře; tyto subvence mají zvýhodňovat některé podniky před jinými. Z tohoto důvodu nejsou kritéria pro výběr příjemců používaná korejskou vládou „neutrální" a, jak je objasněno níže, nejsou používána plošně v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Bylo tedy zjištěno, že subvence podle těchto článků TERCL jsou zvláštní; podrobnější důvody jsou uvedeny níže s ohledem na jednotlivé režimy.

b) *Neoprávněný postup*

(69) Korejská vláda prohlásila, že protože žadatel v tomto řízení nevznesl námitky proti daňovým ustanovením některých článků TERCL, neměla by být zahrnuta do žádných závěrů v rámci tohoto řízení. Příslušnými články jsou:

— článek 5 (zvláštní daňový úvěr pro malé a střední podniky),

— článek 7 (zvláštní daňová úleva pro malé a střední zpracovatelské podniky atd.),

— článek 27 (krátkodobý daňový úvěr pro investice).

(70) Korejská vláda zejména tvrdila, že:

i) článek 11 DSKO (článek 10 základního nařízení) uvádí informace, které má podnět obsahovat, včetně důkazů o existenci subvence a částce a povaze příslušné subvence;

ii) čl. 12 odst. 1 DSKO (článek 11 základního nařízení) uvádí, že dotčeným členům a všem dotčeným stranám šetření o vyrovnávacím clu je oznámeno, jaké informace orgány požadují;

iii) příloha VI odst. 7 DSKO (čl. 26 odst. 3 základního nařízení) uvádí, že by mělo být standardní praxí, že se příslušným podnikům před inspekcí na místě oznámí, jaké druhy informací budou ověřovány a které další informace je nutno předložit.

(71) Korejská vláda tvrdí, že tato ustanovení DSKO byla zanedbána, protože do šetření byly zahrnuty programy, proti kterým nebyly vzneseny námitky, a dále že ani korejská vláda, ani někteří spolupracující vyvážející výrobci neměli příležitost řádně se hájit.

(72) V odpovědi na tvrzení korejské vlády se uvádí, že nelze očekávat, že žadatelé při podávání podnětu znají všechny podrobnosti o údajných subvenčních programech ve třetí zemi. V tomto případě žadatel uvedl množství údajných daňových subvencí v rámci TERCL. Šetření poté zjistilo další daňové subvence poskytnuté v rámci některých ustanovení TERCL, které nebyly v podnětu výslovně zmíněny, ale které mají velmi podobný účinek jako uvedené režimy.

S ohledem na povahu těchto subvencí, a zejména na skutečnost, že jsou poskytovány v obecném rámci TERCL (proti němuž žadatel uvedl množství tvrzení o subvencích), se usuzuje, že Komise je oprávněna je vyšetřit a případně doporučit vyrovnávací opatření.

c) *Článek 8 TERCL (rezerva pro technologický vývoj)*

(73) Kromě toho, že korejská vláda tvrdila, že ustanovení tohoto článku nejsou zvláštní, rovněž prohlásila, že režim podle tohoto článku je nenapadnutelnou výzkumnou a vývojovou subvencí ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) DSKO (tento odstavec DSKO je zahrnut do čl. 4 odst. 2 základního nařízení).

(74) Uvádí se, že pokud jsou výzkumné a vývojové subvence, které splňují požadavky čl. 8 odst. 2 písm. a) DSKO, oznamovány WTO v souladu s čl. 8 odst. 3 DSKO, nemůže být ani šetření proti těmto subvencím zahájeno. S ohledem na článek 8 TERCL šetření prokázalo, že Korea toto ustanovení WTO neoznámila podle čl. 8 odst. 3 DSKO. Komise byla tedy oprávněna zahájit šetření tohoto ustanovení TERCL. S ohledem na tvrzení korejské vlády, že je toto ustanovení nenapadnutelné, a tedy chráněné před vyrovnávacími opatřeními, musí korejská vláda tuto nenapadnutelnost prokázat. Komise jí poskytla příležitost prokázat tuto skutečnost na začátku šetření, ale korejská vláda ji nevyužila. Za těchto okolností lze přijmout vyrovnávací opatření proti výhodám plynoucím z tohoto článku.

(75) Pokud jde o tvrzení korejské vlády o nespecifičnosti, režim není neutrální, protože rozlišuje mezi obvylkými a technologicky silnými podniky. Druhé z nich přijímají vyšší sazby výhod. Toto rozlišování ukazuje, že kritéria nejsou neutrální a vylučují velký počet podniků, pro které není takový technologický vývoj nezbytný. Z těchto důvodů a z důvodů uvedených v bodech odůvodnění 67 až 70 výše se usuzuje, že článek 8 TERCL je zvláštní, a tedy napadnutelný.

d) *Článek 9 TERCL (daňový úvěr pro výdaje na vývoj technologie a lidských zdrojů)*

(76) Korejská vláda obecně tvrdila nejen, že ustanovení tohoto článku nejsou zvláštní, ale rovněž prohlásila, že kritérium vývoje technologie a lidských zdrojů je objektivním a neutrálním kritériem ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) DSKO. Usuzuje se, že toto kritérium není neutrální ve smyslu tohoto článku DSKO, ani ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Posledně uvedený článek stanoví, že objektivní kritéria nebo podmínky musí být neutrální a rovněž musí mít hospodářskou povahu a plošné použití. Ustanovení tohoto článku TERCL se nepovažují za plošná, protože společnosti v některých průmyslových odvětvích jsou jednoznačně více technologicky orientovány, než společnosti v jiných odvětvích, a proto budou s větší pravděpodobností využívat tohoto ustanovení. Korejská vláda přijetím tohoto ustanovení TERCL udělila nepřiměřenou výhodu podnikům v některých průmyslových odvětvích.

(77) Usuzuje se, že tento režim je zvláštní, protože je omezen na některé podniky (viz body odůvodnění 67 až 70), a proto napadnutelný. Režim je rovněž zvláštnípodle čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, a proto napadnutelný.

e) *Článek 23 TERCL (rezerva pro ztráty při zahraničních investicích)*

(78) Korejská vláda poukázala na to, že ustanovení tohoto článku pozbyla účinnosti dnem 1. ledna 1998. Korejská vláda rovněž prohlásila, že ustanovení tohoto článku jsou k dispozici širokému spektru průmyslových odvětví a rovněž že kritérium zahraničních investic je objektivním a neutrálním kritériem ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) DSKO.

(79) Toto ustanovení je svou povahou odkladem daní, přičemž příslušná částka se po dvouleté době odkladu znovu připočítává k daňovému základu společnosti ve stejných dílčích částkách po dobu tří let. V případě daní, které byly odloženy v posledním roce platnosti tohoto článku (daňový rok 1997), proto vznikly a vzniknou společnostem, které využily tohoto daňového ustanovení, v době šetření (1. dubna 1997 až 31. března 1998) a během několika následných roků výhody.

(80) Pokud jde o tvrzení korejské vlády, že ustanovení tohoto článku jsou k dispozici širokému spektru průmyslových odvětví, uvádí se, že Komise ve svých prozatímních závěrech prohlásila, že ustanovení tohoto článku jsou omezena na korejské společnosti, které investují v zahraničí. Nebyly předloženy žádné nové informace, které by toto tvrzení popíraly. Podobně jako v případě výše uvedeného tvrzení korejské vlády, že omezení na zpracovatelský průmysl je nespecifické povahy (viz body odůvodnění 67 až 70), je skutečností, že ustanovení článku 23 TERCL omezují výhody, které jsou v něm stanoveny, na některé podniky. Toto ustanovení je proto zvláštní podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, a tedy napadnutelné.

(81) Korejská vláda rovněž prohlásila, že kritérium zahraničních investic je objektivním a neutrálním kritériem ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) DSKO. Usuzuje se, že toto kritérium není neutrální ve smyslu tohoto článku DSKO, ani ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

Posledně uvedený článek stanoví, že objektivní kritéria nebo podmínky musí být neutrální a rovněž musí mít hospodářskou povahu a plošné použití. Ustanovení tohoto článku TERCL se nepovažují za objektivní, protože je předem známo, že společnosti, které neinvestují v zahraničí, nebudou způsobilé pro poskytnutí výhody. Toto kritérium tedy není ani neutrální ani plošné svým použitím. Korejská vláda přijetím tohoto ustanovení TERCL udělila výhodu omezenému počtu podniků se zahraničními zájmy.

(82) Usuzuje se proto, že toto ustanovení TERCL je zvláštní podle čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení, a tedy napadnutelné.

f) *Článek 25 TERCL (daňový úvěr pro investice do zařízení pro zvýšení produktivity)*

(83) Korejská vláda tvrdila nejen, že ustanovení tohoto článku nejsou zvláštní, ale rovněž prohlásila, že ustanovení o zvláštních výhodách pro domácí zařízení na úkor dováženého zařízení, které bylo obsaženo v tomto článku, bylo zrušeno na konci roku 1996, tedy před dobou šetření. Ve svých prozatímních závěrech Komise skutečně prohlásila, že ustanovení tohoto článku o různých sazbách pro dovážené zařízení (3 % úvěr) a zařízení vyrobené z domácích zdrojů (10 % úvěr) bylo zrušeno na konci roku 1996. Protože však společnosti, které zahájily investiční projekty před koncem roku 1996 a pokračovaly v nich po tomto datu, mohou přijmout daňový úvěr v původní výši, vznikaly dále výhody i v době šetření.

(84) Pokud jde o různé sazby pro dovážené zařízení a zařízení vyrobené z domácích zdrojů před koncem roku 1996, bylo již stanoveno, že je tento režim zvláštnípodle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení. Pokud jde o obecné tvrzení o nespecifičnosti, usuzuje se, že tento režim je zvláštní, protože je omezen na některé podniky (viz body odůvodnění 67 až 70), a tedy napadnutelný. Je předem známo, že některé podniky budou již s ohledem na svou činnost s větší pravděpodobností než ostatní využívat daňových zvýhodnění pro zlepšení produktivity. Proto mají výhody plynoucí z tohoto režimu nevyhnutelně pro některá odvětví větší význam než pro ostatní.

g) *Článek 27 TERCL (krátkodobý daňový úvěr pro investice)*

(85) Korejská vláda tvrdila nejen, že ustanovení tohoto článku nejsou zvláštní, ale rovněž prohlásila, že ustanovení o zvláštních výhodách pro domácí zařízení na úkor dováženého zařízení bylo zrušeno na konci roku 1996. Ve svých prozatímních závěrech Komise prohlásila, že výhody plynoucí z tohoto článku by měly být vyrovnány, protože společnosti mohou získat výhodu z různých sazeb platných před koncem roku 1996 pro dovážené zařízení (3 % úvěr) a zařízení vyrobené z domácích zdrojů (10 % úvěr) pro investiční projekty, které byly zahájeny před tímto datem. Proto výhody vznikaly dále i v době šetření.

(86) Usuzuje se, že tento režim je zvláštní, protože je omezen na některé podniky (viz body odůvodnění 67 až 70), a tedy napadnutelný. Pokud jde o různé sazby platné před koncem roku 1996, je tento režim zvláštnípodle čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení. Pokud jde o obecné tvrzení o nespecifičnosti, je tento režim stejně jako v případě článku 25 k dispozici pouze podnikům, které investují do zařízení zlepšujícího produktivitu. Vzhledem k povaze této podmínky je nevyhnutelné, že některé podniky budou s větší pravděpodobností než ostatní využívat výhody.

4. **Výše napadnutelných subvencí**

(87) S ohledem na výše uvedené konečné závěry o různých režimech se výše napadnutelných subvencí pro všechny vyšetřované vyvážející výrobce stanoví takto:

	Půjčky (vývoz)	Půjčky (ostatní)	Daně (vývoz)	Daně (ostatní)	Navrácené clo	Celková subvence
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg. Co., Ltd	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/Myung Jin Co., Ltd	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(88) Vážené průměrné celostátní subvenční rozpětí pro všechny vyšetřované vyvážející výrobce, kteří představují celkový vývoz pocházející z Korey do Společenství, vyjádřené jako procentní sazba ceny CIF s dodáním na hranice Společenství je nepatrné, tj. menší než 1 %. Za těchto okolností se subvenční rozpětí pro Koreu považuje za zanedbatelné v souladu s čl. 14 odst. 3 základního nařízení.

E. ÚJMA

1. Předběžné poznámky

(89) Na základě uvedených závěrů ohledně Korey, totiž že celostátní subvenční rozpětí je u této země nepatrné, se dovoz tenkého ocelového drátu pocházejícího z Korey již nepovažuje za subvencovaný dovoz. Proto se v rozporu se závěry prozatímního nařízení pro účely následujícího stanovení újmy zohledňuje pouze dovoz pocházející z Indie.

2. Výrobní odvětví Společenství

(90) Protože dotčené strany nepředložily nové důkazy nebo další odůvodněné argumenty, skutečnosti a závěry podle bodů odůvodnění 206 a 207 prozatímního nařízení se potvrzují, tj. žádající výrobci Společenství představující více než 75 % celkové výroby tenkého ocelového drátu ve Společenství tvoří výrobní odvětví Společenství v souladu s čl. 9 odst. 1 základního nařízení.

3. Aspekty hospodářské soutěže

(91) Indičtí vyvážející výrobci ve svých stanoviscích po oznámení opakovali svá tvrzení, že všechny údaje předložené výrobním odvětvím Společenství v rámci současného řízení jsou uměle zveličené v důsledku jednotného použití systému „slitinové přirážky“, a že tedy není možné provést přesnou analýzu újmy v rámci antisubvenčního řízení. Protože však žádná dotčená strana nepředložila nové argumenty a bylo přijato konečné rozhodnutí, kterým se zamítá podnět ve věci IV/E-1/36.930 ohledně lesklých tyčí z korozivzdorné oceli, které příslušejí do stejné kategorie výrobků jako dráty z korozivzdorné oceli, závěry uvedené v bodech odůvodnění 208 až 215 prozatímního nařízení se potvrzují.

4. Spotřeba Společenství

(92) Některé dotčené strany po oznámení prohlásily, že metoda používaná pro stanovení spotřeby Společenství, zejména pokud jde o prodej nespolupracujících výrobců Společenství a dovozu ze třetích zemí, byla nepřiměřená.

(93) V této souvislosti je třeba připomenout, že podrobné a ověřené údaje jsou k dispozici pouze pro výrobní odvětví Společenství a spolupracující vyvážející výrobce v příslušné zemi. V souladu s běžnou praxí orgánů Společenství byly proto použity informace, které má k dispozici Komise, a to zejména statistické údaje nezávislých zdrojů. Žádná dotčená strana nepředložila informace, které by ukazovaly, že postup orgánů Společenství byl v tomto případě nepřiměřený a neoprávněný.

(94) Proto se závěry uvedené v bodech odůvodnění 216 a 217 prozatímního nařízení potvrzují.

5. Objem a podíl na trhu subvencovaného dovozu

(95) Dovoz pocházející z Indie, vyjádřený v tunách, se vyvíjel takto: 52 v roce 1994, 117 v roce 1995, 189 v roce 1996, 445 v roce 1997 a 717 v době šetření. Dovoz se tedy v příslušném období zvyšoval trvale a výrazně, tj. přibližně o 1 250 %.

(96) Podíl na trhu u subvencovaného dovozu z Indie se trvale zvyšoval z 0,3 % v roce 1994 na 0,6 % v roce 1995, 1,1 % v roce 1996, 2,2 % v roce 1997 a 3,3 % v době šetření.

6. Ceny subvencovaného dovozu

a) *Cenový vývoj*

(97) Průměrné prodejní ceny (v ECU/kg) dovozu pocházejícího z Indie se zvyšovaly mezi lety 1994 a 1995 (z 2,57 na 3,52), trvale se snižovaly mezi lety 1995 a 1997 (z 3,52 v roce 1996 na 3,04 v roce 1997) a mírně se zvyšovaly po roce 1997 na 3,12 v době šetření.

b) *Cenové podbízení*

(98) Některé dotčené strany vznesly námitky proti metodě používané Komisí při prozatímním šetření pro výpočet rozpětí cenového podbízení. Tyto strany tvrdily, že tato rozpětí byla zveličena, protože negativní částky, o které se ceny vyvážejících výrobců podbízely vůči cenám výrobního odvětví Společenství, nebyly započítány s pozitivními částkami.

(99) Je třeba poznamenat, že v metodě popsané v bodech odůvodnění 225 a 226 prozatímního nařízení pro výpočet rozpětí cenového podbízení byly porovnávány vážené průměrné prodejní ceny netto subvencovaného dovozu na modelové základně s průměrnými prodejními cenami netto výrobního odvětví Společenství na trhu Společenství. Tato metoda proto umožňovala zohledňovat při jednotlivých operacích částku, o kterou cena vyvážejících výrobců v určitém modelu přesahovala cenu výrobního odvětví Společenství.

(100) Závěry ohledně používané obecné metody podle bodů odůvodnění 225 a 226 prozatímního nařízení se proto potvrzují.

(101) Protože další stanoviska nebyla předložena, skutečné rozpětí cenového podbízení pro dovoz pocházející z Indie podle bodu odůvodnění 227 prozatímního nařízení se potvrzuje.

7. **Situace výrobního odvětví Společenství**

(102) Protože dotčené strany nepředložily žádné argumenty ohledně prozatímních závěrů o hospodářských ukazatelích situace výrobního odvětví Společenství, závěry uvedené v bodech odůvodnění 228 až 238 prozatímního nařízení se potvrzují.

(103) Některé dotčené strany prohlásily, že hospodářské ukazatele výrobního odvětví Společenství neumožňovaly přijetí závěru, že bylo toto výrobní odvětví závažně poškozeno. Tyto strany tvrdily, že situace výrobního odvětví Společenství vykazovala známky zlepšení, pokud jde o výrobu, objem prodeje a zaměstnanost, a že investice byly stabilní. Pokud jde o ziskovost, lze její klesající vývoj vysvětlit rozhodnutím výrobního odvětví Společenství soustředit se na výrobky, které vytvářejí vyšší výrobní náklady.

(104) Jak je uvedeno v bodech odůvodnění 236 až 238 prozatímního nařízení, závěr o závažné újmě výrobního odvětví Společenství byl založen na skutečnosti, že výrobní odvětví Společenství čelící subvencovanému dovozu nemohlo sledovat rostoucí vývoj trhu, mezi rokem 1994 a dobou šetření trvale ztrácelo podíl na trhu a svůj objem prodeje a své ceny bylo schopno udržovat stabilní pouze na úkor ziskovosti, která se stala negativní. Objem prodeje výrobního odvětví Společenství se mezi rokem 1994 a dobou šetření zvýšil pouze o 5 %, zatímco trh Společenství vzrostl ve stejném období o 27 %. Mírný vzestup výroby a stabilita objemu prodeje a cen jsou navíc způsobeny pouze skutečností, že se výrobní odvětví Společenství snažilo udržet svou pozici na trhu Společenství. Proto nelze klesající vývoj jeho ziskovosti vysvětlit výhradně skutečností, že výrobní odvětví Společenství začalo vyrábět rovněž některé modely, u kterých byla menší konkurence ze strany subvencovaného dovozu.

(105) Na základě uvedených skutečností se usuzuje, že výrobní odvětví Společenství utrpělo závažnou újmu podle bodů odůvodnění 236 až 238 prozatímního nařízení.

F. **PŘÍČINY**

(106) V souladu s čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení útvary Komise zkoumaly, zda dovoz pocházející z Indie způsobil závažnou újmu. Rovněž byly přezkoumány jiné známé faktory než subvencovaný dovoz, které by současně mohly závažně poškozovat výrobní odvětví Společenství, aby bylo zajištěno, že případná újma způsobená těmito faktory není připisována subvencovanému dovozu.

a) *Vliv subvencovaného dovozu*

(107) Významné zvýšení objemu prodeje (přibližně 1 250 %) a podílu na trhu subvencovaného dovozu (z 0,3 % na 3,3 %) mezi rokem 1994 a dobou šetření a značné cenové podbízení (26 % ve váženém průměru pro Indii) se časově kryly se zhoršením situace výrobního odvětví Společenství ve smyslu ztráty podílu na trhu, poklesu cen a zhoršení ziskovosti.

(108) Trh s tenkým ocelovým drátem ve Společenství vzrostl mezi rokem 1994 a koncem období šetření o 27 %. Objem prodeje výrobního odvětví Společenství, ačkoli do určité míry odrážel vývoj trhu, se však v rozporu s tímto nárůstem zvýšil pouze o 5 %. Subvencovaný dovoz pocházející z Indie naopak ve stejném období svým objemem i podílem na trhu výrazně vzrostl. Tento vývoj se časově kryl se zhoršením situace výrobního odvětví Společenství, které ztrácelo podíl na trhu a od roku 1996 bylo nuceno snižovat investice i ceny s následkem finančních ztrát v roce 1997.

(109) Při konfrontaci s levným dovozem pocházejícím z Indie v roce 1996 se většina výrobců Společenství snažila své prodejní ceny udržet, zatímco několik ostatních je snížilo. Obě strategie měly negativní vliv na ziskovost buď přímo (nižší ceny), nebo nepřímo (vysoké ceny vedly k menšímu objemu prodeje, a tedy k vyšším výrobním nákladům na tunu). Od roku 1996 všichni výrobci Společenství výrazně snížili své prodejní ceny, což mělo další negativní vliv na jejich ziskovost, ačkoli se snažili soustředit na některé mezery na trhu, aby se vyhnuli ještě silnějšímu dopadu subvencovaného dovozu. Tyto skutečnosti jasně ukazují citlivost cen na trhu a významný vliv cenového podbízení indických vyvážejících výrobců.

b) *Vliv ostatních faktorů*

(110) V souladu s čl. 8 odst. 7 základního nařízení útvary Komise zkoumaly, zda mohly jiné faktory než subvencovaný dovoz z Indie ovlivnit situaci výrobního odvětví Společenství, zejména s ohledem na význam ostatních výrobců Společenství, kteří na šetření nespolupracovali, a na dovoz z ostatních třetích zemí.

1. *Ostatní výrobci Společenství*

(111) Po přijetí prozatímního nařízení některé dotčené strany zpochybnily, zda byla újma výrobního odvětví Společenství způsobena subvencovaným dovozem. Zejména se usuzovalo, že byla újma způsobena dalšími faktory, totiž ostatními výrobci Společenství. V této souvislosti se tvrdilo, že vzhledem k omezené spolupráci ze strany výrobců Společenství nebylo vyhodnocení vlivu prodeje nespolupracujících výrobců Společenství zcela spolehlivé.

(112) Je třeba připomenout, že podrobné a ověřené údaje jsou k dispozici pouze pro výrobní odvětví Společenství. Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce ze strany výrobního odvětví Společenství, která zaručuje reprezentativní závěry a rovněž průhlednost a citlivost cen na trhu s ocelovým drátem ve Společenství, není neodůvodněné předpokládat, že ostatní výrobci Společenství pravděpodobně sledovali podobný vývoj jako výrobní odvětví Společenství, zejména ohledně cen. Kromě toho žádná dotčená strana nepředložila informace, které by naznačovaly, že výrobci, kteří nepodali podnět, zaznamenali lepší obchodní výsledky.

2. *Dovoz ze třetích zemí*

(113) Dovoz ze třetích zemí dosahoval těchto podílů na trhu:

(Podíly na trhu)	1994	1995	1996	1997	Doba šetření
Korea	7 %	9 %	16 %	20 %	20 %
Švýcarsko	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
Ostatní	2 %	3 %	3 %	2 %	3 %
Celkem	12 %	15 %	22 %	25 %	26 %

Korea

(114) Dovoz pocházející z Korey byl prověřován v rámci tohoto šetření a bylo zjištěno, že vážené průměrné celostátní subvenční rozpětí je nepatrné. Z tabulky je zřejmé, že pokud jde o vývoj objemu dovozu a příslušného podílu na trhu, dovoz pocházející z Korey významně vzrostl. Jak je uvedeno v bodu odůvodnění 227 prozatímního nařízení, byl tento dovoz nabízen za ceny, které se vůči cenám výrobního odvětví Společenství podbízely. Je třeba zmínit, že rozpětí cenového podbízení, které bylo zjištěno u dovozu pocházejícího z Korey (ve výši 12 % ve váženém průměru), je podstatně nižší než rozpětí cenového podbízení, které bylo zjištěno u dovozu pocházejícího z Indie, jak je uvedeno v bodu odůvodnění 227 prozatímního nařízení.

Ostatní třetí země

(115) Podle prozatímních závěrů na základě uvedených údajů nemohl mít dovoz z ostatních třetích zemí, a zejména ze Švýcarska, rozhodující vliv na újmu, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství, protože byl tento dovoz z hlediska objemu i podílu na trhu mezi rokem 1994 a dobou šetření stabilní, zatímco dovoz z příslušné země se v této době neustále zvyšoval, a nebylo zjištěno žádné cenové podbízení vůči prodejním cenám výrobního odvětví Společenství. Protože žádná dotčená strana nepředložila nové argumenty, závěry uvedené v bodech odůvodnění 244 a 245 prozatímního nařízení se potvrzují.

(116) Z uvedených závěrů se usuzuje, že dovoz ze třetích zemí, zejména z Korey, přispěl k újmě, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství. Vzhledem k podílu na trhu dovozu pocházejícího z Indie (více než 11 % celkového objemu dovozu do Společenství v době šetření) a významnému cenovému podbízení se však usuzuje, že tyto skutečnosti samy o sobě nepostačují k tomu, aby byla popřena příčinná souvislost mezi subvencovaným dovozem z Indie a závažnou újmou, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství.

3. *Ostatní faktory*

(117) Žádná dotčená strana nepředložila nové argumenty v otázce, zda mohly k újmě, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství, přispět jiné faktory, zejména snížení poptávky nebo změny ve struktuře spotřeby, technologický vývoj a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Společenství. Závěry uvedené v bodech odůvodnění 246 až 249 prozatímního nařízení se proto potvrzují.

c) **Závěry o příčinách**

(118) Ačkoli jiné faktory než subvencovaný dovoz pocházející z Indie přispěly k újmě, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství, nebyly s to popřít příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem pocházejícím z Indie a závažnou újmou, kterou tento dovoz způsobil výrobnímu odvětví Společenství.

(119) Vzhledem k těmto skutečnostem se usuzuje, že subvencovaný dovoz pocházející z Indie sám o sobě způsobil výrobnímu odvětví Společenství závažnou újmu.

G. **ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ**

(120) Po přijetí prozatímního nařízení zaujali někteří uživatelé stanovisko k možným účinkům cel.

(121) Pokud jde o výrobní odvětví Společenství a ostatní výrobce Společenství, nebyly předloženy další argumenty ohledně vlivu cel na jejich situaci, a proto se potvrzuje závěr, že přijetí opatření umožní výrobnímu odvětví Společenství znovu dosahovat přiměřeného zisku a udržovat a dále rozvíjet činnost ve Společenství při zajištění pracovních míst a investic.

(122) Protože nezávislí dovozci a dodavatelé nezaujali další stanoviska, závěry uvedené v bodech odůvodnění 256 až 261 prozatímního nařízení se potvrzují.

(123) Pokud jde o uživatele, některé společnosti prohlásily, že přijetí opatření bude mít přímý vliv na jejich hospodářskou situaci, protože se tím zdraží jejich suroviny. Rovněž však uvedly, že svou potřebu mohou krýt dodávkami z jiných zemí než z příslušné země. Kromě toho s ohledem na obecně nízkou úroveň cel může být vliv růstu cen omezený.

(124) Ostatní uživatelé zdůrazňovali jakost a spolehlivost výrobků výrobního odvětví Společenství a prohlásili, že přijetí opatření neovlivní jejich situaci.

(125) Závěry uvedené v bodech odůvodnění 251 až 268 prozatímního nařízení se tedy potvrzují, protože neexistují závažné důvody proti uložení vyrovnávacích cel.

H. **KONEČNÝ POSTUP**

1. Korea

(126) Vzhledem k uvedenému závěru, že celostátní vážené průměrné subvenční rozpětí u dovozu pocházejícího z Korey je nepatrné, by mělo být toto řízení v souladu s čl. 14 odst. 3 základního nařízení ukončeno.

2. Indie

(127) Vzhledem k uvedeným závěrům o subvencování, újmě, příčinné souvislosti a zájmu Společenství se zvažovalo, jaký druh a rozsah konečných vyrovnávacích opatření je třeba přijmout, aby byl odstraněn vliv poškozujících subvencí, které narušují obchod, a obnovena účinná hospodářská soutěž na trhu Společenství s tenkým ocelovým drátem.

(128) Jak bylo objasněno v bodu odůvodnění 271 prozatímního nařízení, byla proto vypočítána nepoškozující úroveň cen, na které může výrobní odvětví Společenství pokrývat své výrobní náklady a dosahovat přiměřeného zisku z prodeje.

(129) Srovnáním nepoškozujících cen s vývozní cenou výrobců byla stanovena rozpětí poškození, která ve všech případech přesahovala subvence zjištěné u spolupracujících vyvážejících výrobců (a kolísala mezi zhruba 20 % a více než 70 %).

(130) V souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení by měla celní sazba odpovídat výši subvence, není-li rozpětí poškození nižší. Pro spolupracující indické vyvážející výrobce byly proto stanoveny tyto celní sazby:

Společnost	Navrhované vyrovnávací clo
Drawmet Wires Pvt Ltd, Mumbai	8,8
Indore Wire Ltd, Indore	19,3
Isibars/Isinox Ltd, Mumbai	10,1
Kei Industries Ltd, Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, Mumbai	25,4
Mukand Ltd, Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbai	42,9
Venus Wire, Indore	35,4

(131) Aby bylo zabráněno poskytování odměny za odepření spolupráce, ukazovalo se jako přiměřené stanovit celní sazbu pro nespolupracující indické společnosti na nejvyšší úrovni, která byla v jednotlivých subvenčních režimech zjištěna pro spolupracující společnosti, tj. na úrovni 44,4 %.

(132) Individuální celní sazby uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě závěrů současného antisubvenčního šetření. Proto odrážejí situaci během tohoto šetření. Tyto celní sazby jsou proto použitelné výhradně pro dovoz výrobků pocházejících z příslušné země a vyrobených jmenovitě uvedenými právnickými osobami. Na výrobky vyrobené jinými společnostmi, které nejsou jmenovitě uvedeny v operativní části tohoto nařízení, včetně souvisejících podniků, se nevztahují individuální cla, nýbrž zbytkové clo.

(133) Žádosti o používání těchto individuálních celních sazeb (např. po změně názvu podniku) by měly být neprodleně předkládány Komisi se všemi příslušnými informacemi, zejména o změně činnosti společnosti ohledně výroby a vnitrostátního a vývozního prodeje v souvislosti s touto změnou názvu.

J. **VÝBĚR PROZATÍMNÍCH CEL**

(134) S ohledem na výši napadnutelných subvencí zjištěných u vyvážejících výrobců se sídlem v Indii a na závažnost újmy, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství, se považuje za nutné, aby částky zajištěné jako prozatímní vyrovnávací cla na dovoz pocházející z Indie v rámci nařízení (ES) č. 619/1999 byly s konečnou platností vybrány do výše uložených konečných cel, nejsou-li prozatímní celní sazby nižší; v tom případě se nadále používají prozatímní cla.

(135) Částky zajištěné jako prozatímní vyrovnávací cla na dovoz pocházející z Korey by měly být uvolněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na dovoz drátu z korozivzdorné oceli o průměru menším než 1 mm obsahujícího 2,5 % hmotnostních nebo více niklu, jiného než obsahujícího 28 až 31 % hmotnostních niklu a 20 až 22 % hmotnostních chromu, kódu KN ex 7223 00 19 (kódu Taric 7223 00 19*10) a pocházejícího z Indie se ukládá konečné vyrovnávací clo.

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou tyto:

Výrobce	Celní sazba (%)	Dodatečný kód Taric
Drawmet Wires Pvt Ltd, B-482, Industrial Area, Bhiwadi, India	8,5	A001
Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indore 452 006 (MP), India	19,3	A004
Isinox Steels Ltd, Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, India	10,1	A002
Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, India	13,2	A003
Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, India	42,9	A005
Venus Wire Industries Ltd, Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, India	35,4	A006
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, 702 Bombay Market Building, Tardeo Road, Mumbai 400 032, India	25,4	A008
Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, India	0	A020
Všechny ostatní indické společnosti	44,4	A999

3. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

4. Individuální celní sazby (na rozdíl od celostátních celních sazeb vztahujících se na „ostatní“) uvedené v tomto nařízení se vztahují výlučně na dovoz výrobků vyrobených zvláštní uvedenou právnickou osobou (osobami) a pocházejících z dotyčné země. Na výrobky vyrobené kteroukoli společností, která není uvedena pod svým přesným názvem v normativní části tohoto nařízení, se tyto sazby nevztahují.

Každá žádost o použití těchto individuálních celních sazeb (např. po změně názvu právnické osoby) by měla být neprodleně zaslána Komisi ([1]) se všemi relevantními informacemi, zejména o každé změně činností společnosti spojených s výrobou, odbytem doma i v zahraničí, která je spojena s danou změnou názvu. Komise po konzultaci s poradním výborem pozměňuje toto nařízení aktualizací seznamu společností požívajících individuální celní sazby.

Článek 2

1. Částky zajištěné pomocí prozatímních vyrovnávacích cel z dovozu pocházejícího z Indie v rámci nařízení (ES) č. 619/1999 se s konečnou platností vyberou ve výši konečně uložené celní sazby. Zajištěné částky, které převyšují konečné sazby vyrovnávacích cel, se uvolňují.

2. Ustanovení uvedená v čl. 1 odst. 4 se použijí také na konečný výběr částek zajištěných pomocí prozatímních vyrovnávacích cel.

Článek 3

Řízení o dovozu drátu z korozivzdorné oceli o průměru menším než 1 mm pocházejícího z Korey se zastavuje. Částky zajištěné pomocí prozatímních vyrovnávacích cel z dovozu z Korey v rámci nařízení (ES) č. 619/1999 se uvolňují.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. července 1999.

Za Radu

předseda

S. NIINISTÖ

([1]) Evropská komise/European Commission
Generální ředitelství 1 – Vnější vztahy/Directorate-General 1 – External Relations
Ředitelství C/Directorate C
DEM 24 - 8/38
Rue de la Loi/Weststraat
B-1049 Brussels.